

Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΟΥ ... ΑΥΤΟΝΟΗΤΟΥ (Μάιος 2008)

Συγγραφέας: Εφημερίδα "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ"

Στην Ελλάδα είθισται οι συζητήσεις να ανοίγουν όχι για να κλείσουν, αλλά για να παραμείνουν... ανοιχτές. Κατά παγκόσμια πρωτοτυπία, μάλιστα, τις περισσότερες φορές όσο πιο ηχηρά διεξάγεται ο δημόσιος διάλογος τόσο περισσότερες πιθανότητες υπάρχουν να βυθιστεί η ουσία στο βυθό των κλισέ, των κραυγών και των εντυπώσεων...

Την εν λόγω τάση επιβεβαιώνει το εντυπωσιακό όντως μπουκέτο συζητήσεων μεταξύ πολιτικών, επιστημόνων και ειδικών για το μέγα ζήτημα του περιβάλλοντος. Όπως προκύπτει, μάθαμε να συζητάμε για τις ρυθμίσεις του Πρωτοκόλλου του Κιότο καινά συνειδητοποιούμε την ελληνική διάσταση της (μεγάλης πλανητικής) κλιματικής αλλαγής, εκπαιδευτήκαμε να τσακωνόμαστε για τη χρησιμότητα της πυρηνικής ενέργειας και για το κατά πόσο αυτή συνιστά «πράσινη», «καθαρή» ή, έστω, ελεγχόμενα καθαρή μορφή ενέργειας, βάλαμε κεντρικά στο δημόσιο διάλογο τις διεξόδους που προτείνονται για την αντιμετώπιση της ερημοποίησης της -άλλοτε κατεξοχόν εύκρατης- Μεσογείου...

Τι δεν κάναμε; Μα, το αυτονόητο... Να συζητήσουμε γνήσια και ουσιαστικά γι' αυτό που κυριολεκτικά καίει: τις πυρκαγιές. Να κουβεντιάσουμε -όχι για να κουβεντιάσουμε, αλλά για να αναζητήσουμε λύσεις στην κατεύθυνση θεραπείας του κακού... Για να αντιμετωπίσουμε την απειλή που βρίσκεται δίπλα μας...

Πριν από εννιά μήνες οι πυρκαγιές έκαψαν αληθινά κόσμο, αποτέφρωσαν εκτάσεις, κατέστρεψαν περιουσίες, πήραν ανθρώπινες ζωές... Όσα μέτρα λαμβάνονται ακούγονται απόμακρα και γενικά. Όσες ελλείψεις επισημαίνονται -και αφορούν είτε τη διάθεση κονδυλίων είτε την οργάνωση της πυρόσβεσης είτε τον έλεγχο και επανέλεγχο της υποδομής (θυμηθείτε την Ολυμπία!)- ηχούν περισσότερο σαν απόμακρες ασκήσεις απόσεισης μελλοντικών ευθυνών παρά σαν πειστικό χτίσιμο αμυντικών μηχανισμών.

Η αυτοοργάνωση της κοινωνίας, στην κρίσιμη μάλιστα τοπική κλίμακα,

παραμένει ζητούμενο. Και μπορεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να θυμίζει το αυτονόητο ότι όλοι από το αποτέλεσμα θα κριθούμε - πότε, όμως, το αυτονόητο λειτούργησε στην Ελλάδα μας; Φαντάζεστε, άλλωστε, τί μπορεί να συμβεί αν το φετινό καλοκαίρι επαναλάβει -έστω και ηπιότερα- τον περσινό φονικό του εαυτού; Ποιος, άραγε, θα συγκρατήσει τότε τους ανθρώπους;

Κύριο άρθρο της Εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ», 9 Μαΐου 2008, σ. 58.